

עשו זאת קודם? מדוע לא יכלו לבדוק אותו בבית-הסוהר באשקלון ולקבוע כי הנער זקוק לאישפוז דחוף? דבריו של השר מאשרים את כל האשמות העולם הזה על טיפול אכזרי ורשלנות פושעת של השוטרים והסוהרים גם יחד. ולאן שולחים את הילד החולה? לא לבית-חולים אורתי בו יוכל לקבל טיפול רפואי ראוי לשמו, אלא לבית-החולים בכלא רמלה, שם מוחזקים הפושעים החמורים ביותר, בית-חולים ששמו יצא לשימצה בפי כל מי שגורלו גרם לו להגיע אי-פעם לשם. זהו אותו בית-חולים שמבקר המדינה כבר קבע באחד הדוחות שלו שאינו ראוי לשמש בית-חולים, אלא להגדרה של חדר חולים בלבד.

אומר שלמה הילל: „כאשר, למרות הטיפול בבית-החולים, מצבו לא השתפר, הועבר ב-15 בנובמבר לבית-החולים ה' ממשלתי אסף הרופא, שם היה בטיפול עד מותו ב-12 בדצמבר.”

טיעונו של השר מצביע איוה סוג של בית-חולים הוא בית-החולים בכלא רמלה. זה אינו בית-חולים בו ניתן לספל במקר רים חמורים. כשמצבו של החולה מחמיר שם שולחים אותו ל- אסף הרופא. כך אירע גם לנער, שבמצב חמור נאלץ לשכב במשך שבוע ימים בבית-חולים ידוע לשימצה זה. כאן מגלה השר עובדה אחת ויחידה שלא היתה כלולה בפירוטו העולם הזה. העובדה שדני חזן נשלח מתלמונד לבית-החולים בכלא רמלה ולא ישר לאסף הרופא. עובדה זו לא היתה גם ידועה למשפחתו ולהוריו. העולם הזה לא יכול היה גם לדעת אותה, מאחר שדוברי המשטרה ושירות בתי-הסוהר סרבו להגיב על הפרשה אפילו במילה אחת.

בממשיך הילל בטיעונו: „תוצאות הבדיקה שלאחר המוות, שנערכה במכון לרפואה משפטית באבוכיב, קבעו כי הנער מת, כתוצאה מאי-ספיקות הלב וכתוצאה מדלקת חריפה של קרום פנימי של הלב.”

שוב נסיון טישטוש גם מצד השני. הוא מצטט את הגורם הסופי למותו של דני חזן, אינו מספר כלל מה גרם לאי-ספיקת הלב ולדלקת בקרום הפנימי של הלב. הפרופסור הנרי קרפלוס, מנהל המכון הפאטולוגי באבוכיב מסר להעולם הזה מה בדיוק הביא למותו של הנער: דלקת גרון רגילה, שמאחר שלא טיפלו בה נכון, התפתחה למצב קריטי שהביא לסתימת הריאות ולמחלת במילים אחרות: אילו לא עצרה המשטרה את דני חזן במצבו ה' חמור, ניתן היה בביקורת רפואית מדוקדקת לגלות את מחלתו האמיתית ולהצילו ממות.

אומר שר המשטרה: „אין כל ספק, שזה מקרה מוזעזע, כשנער מת כשהוא פורמאליט בבית-הסוהר, אם כי כ- אמור, למעשה מן ה-8 בנובמבר ועד יום מותו, כלומר יותר מחודש, היה הנער בטיפול בבית-חולים: מזה שבוע בבית-חולים של שרות בתי-הסוהר ושאר הזמן בבית-החולים ה' ממשלתי. וגם בתקופה הקודמת, כשבועיים שהיה במאסר ובי- משפט, היה תחת פיקוח וטיפול רפואי בבית-החולים באש- קלון או בידי רופא.”

הפורמאליט של שר-המשטרה נוגעת ללב. אלא שהוא שותר את דברי עצמו. הוא מנסה ליצור את הרושם המוטעה כאילו היה הנער בפיקוח רפואי ותחת השגחה רפואית של בית-חולים ורופא כל הזמן, אפילו לפני שנשלח לבית-החולים בכלא רמלה, שכמוהו בקרנטינה לחיטוי. זהו פשוט שקר. הנער היה בביקור אחד בלבד, ולא תחת פיקוח מתמיד, בבית-החולים באשקלון. לפני שנשלח לתל- מונד, במשך עשרה ימים ביקר אותו הרופא סעמייס בלבד.

במשיך השר בתירוץ: „כל מקרה כזה נבדק על ידנו באופן יסודי, והוא הדין במקרה הנדון. עם זאת, כבר בשלב זה אני יכול לומר לך שתיאור העובדות שהבאתי לעיל עומד בטתירה משועת לסיגנון ולרוח הכתבה בהעולם הזה.”

יופי אחרי שהאשים את העולם הזה בתיאור מסולף של המצר אות, הסתבר לשר הנכבד כי העובדות שהזכיר חופפות בדיוק את העובדות שפירסם העולם הזה. או מה עושים קובעים שלא העובדות אלא הסיגנון ורוח הכתבה עומדים בסתירה משועת לתיאור שבפי השר. ילד מת בבית-הסוהר כתוצאה מטיפול רשלני, והסיגנון אינו מוצא חן בעיני השר. ילד חולה בדלקת ריאות, שרופא המשטרה נאלץ להרויק לו זריקות לחיזוק, נשלח לבית- המשפט לעמוד בדיון, והרוח בה נכתבים הדברים אינם לרוחו של השר. אדוני שר המשטרה, אילו היה מדובר בבנך, האם גם אז היית שומר על סיגנון מאופק ורוח פורמאליט יבשה?

בסיים השר את דבריו: „עם כל הצער שלי על פרשה זו, אני משוכנע שהטיפול שנעשה על ידי האנשים נעשה כמיטב יכולתם. יתכן שאין זה מספיק ועלינו לשפר את שירותי הרפואה בבתי-המאסר ובבתי-הסוהר, אך אני משוכנע שבמידת התנאים העומדים לרשותנו, הם אינם גרועים כלל וכלל.”

במה משפטים קודם לכן מרמוז שר המשטרה כי הבדיקה במקרה הנדון טרם הסתיימה. אבל זה אינו מפריע לו לקבוע שהטיפול שהביא למותו של הנער העצור נעשה על ידי האנשים כמיטב יכולתם. זהו נסיון חיפוי ברור וגלוי על פיקודי, נסיון להתחמק מאחריות, כולל אחריותו האישית בפרשה, על ידי מליצות נבובות בנוסח „עלינו לשפר” ו„שבמידת התנאים העומדים לרשותנו הם אינם גרועים כלל וכלל.”

מה יכול להיות גרוע יותר מגרימת מוות לנער בן 14 וחצי כתוצאה מתנאי מאסר קשוחים וטיפול רשלני? האם זה מקרה ראשון? סידרה ארוכה של מקרי מוות בכלא שאירעו בשנים ה' אחרונות מצביעה על כך שכמעט כל חולה אנוש הנלקח למעצר או מאסר, כאילו נגזר עליו גורדין מוות. וזה, לדעת השר, אינו גרוע כלל וכלל.

צריך להיות מטומטם או שוטה כדי לקבל את טיעונו של שר המשטרה. אולם מה שחמור יותר הוא, שאפילו נסיבות מותו של הילד דני חזן לא הצליחו לזעזע את שר-המשטרה ולהבהיר לו כי דרוש אירגון מחוש של כל שירותי בתי-הסוהר, על מנת שמקרים מחרידים מעין זה לא יחזרו שנית.

הזבאים שהפכו קורבנות שני התאומים בני הארבע, צ'ארלי (שני מימין) וחיים (לשמאלו), שני הם בסוודר ומכנסיים דומים, בעת מסיבת חנוכה בגן-הילדים. הם ממלאים בהצגה תפקיד כבאים, וחבושים כובעי כבאים. צ'ארלי נשרף למוות מתחת למיטתו, חיים נשאר בחיים, שוכב עתה בבית-חולים „דונולו” סובל מכוויות קשות, אך לא אנושות.

האם לקתה בהלם ושכחה את שני ילדיה בלהבה

שרהילה השרופה שרהילה בת השמונה, בחדרה הנפרד במחלקה הכירורגית ב„דונולו ב” היא ניכוחת בצורה חמורה, בטרם הספיק אביה להימלט עימה מבעד לחלון. הכתמים הלבנים שעל לחייה הם סימני הכוויות. משמאל נראה אחד הצינורות באמצעותו היא מקבלת את מזונה.

לדה קטנה על מיטה גדולה וצחורה, בחדר נפרד במחלקה הכירורגית, בבית-חולים דונולו ב' ביפו. כל גופה חבוש. צינורות מחוברים לגופה. אחות ומתנדבות צמודות אליה 24 שעות ביממה. סעמייס ב' יום מוחלפות תחבושותיה, כדי למנוע זיהום. הרופאים נאבקים קשות על חייה. הם אינם מוכנים עדיין לנבא את תוצאת המאבק. הילדה הקטנה אינה מדברת. היא ניזונה באמצעות אינפוזיה, ורק עיניה השחורות, הגדולות, פקוחות, צירניות. היא רואה הכל, יודעת הכל, מבינה הכל — ושותקת. זוהי שרהילה קטלן. היא בת שמונה, ו- סובלת מלמעלה מ-70 אחוז כוויות. **לא הספיקו לעזרה** **עקב זויקטוריה קטלן** ישבו מול ה- טלוויזיה, בערב יום השלישי שעבר, ב' דירתם בקומת הקרקע שברחוב וייצמן 84 בבתי-ים, כשלתע, בלי אוהרה, הקיפה אותם